

ΣΠΑΝΙΟΙ ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΟΙ ΟΓΚΟΙ. ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΑΠΟ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΟ ΚΕΝΤΡΟ.

**Παυλίδης Ορέστης, Διονύσης Θεόδωρος-Νεκτάριος, Κούμουρου Έλενα
Πράπας Αριστείδης, Μαράντος Άγγελος, Κωστελέτος Σπυρίδων
Σκλάβος Μιχαήλ**

Α'Χειρουργική Κλινική, Γενικό Νοσοκομείο Παιδών Αθηνών 'Παναγιώτης & Αγγαΐα Κυριακού'

ΕΙΣΑΓΩΓΗ : Η χειρουργική αντιμετώπιση των σπάνιων όγκων αποτελεί πρόκληση στους παιδιατρικούς ασθενείς λόγω μικρού αριθμού περιστατικών, σχετικών μελετών και κατευθυντήριων οδηγιών

ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ: Η παρούσα μελέτη αναφέρει την προσέγγιση των περιπτώσεων σπάνιων όγκων στη κλινική μας σε ένα τριτοβάθμιο παιδιατρικό κέντρο. Στόχος της μελέτης είναι να αναδειχθεί η χειρουργική αντιμετώπιση των σπάνιων παιδιατρικών όγκων.

ΜΕΘΟΔΟΣ : Αναπτύξαμε μια αναδρομική μελέτη και μέσω των χειρουργικών αρχείων μας, συλλέγοντας όλους τους ασθενείς που χρειάστηκαν χειρουργική ογκολογική προσέγγιση για σπάνιους όγκους στην κοιλιακή χώρα και τον θώρακα κατά τη διάρκεια των τελευταίων 3 ετών. Στη συνέχεια επικεντρωθήκαμε στην προεγχειρητική διάγνωση και θεραπεία, την χειρουργική αντιμετώπιση και μετεγχειρητική παρακολούθηση, πιθανή νέα χειρουργική επέμβαση ή χημειοθεραπεία.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Το 20% όλων των εξεταζόμενων ασθενών κατηγοριοποιήθηκε ως σπάνιοι παιδιατρικοί όγκοι. Η προεγχειρητική περίοδος ήταν μεγαλύτερη σε αυτές τις περιπτώσεις, λόγω περαιτέρω διαγνωστικών εξετάσεων και απεικόνισης. Προεγχειρητικό υπερηχογράφημα διενεργήθηκε στο 100% των ασθενών μας και αξονική τομογραφία στο 71% και μαγνητική τομογραφία στο 42%. Το 57% χρειάστηκε προεγχειρητική χημειοθεραπεία, κανένας δεν χρειάστηκε ακτινοθεραπεία. Όλοι οι ασθενείς υποβλήθηκαν σε χειρουργική επέμβαση R0 με καθαρά χειρουργικά όρια κατά την παθολογική εξέταση. Η μέση περιεγχειρητική νοσηλεία ήταν 11,4 ημέρες. Κανένας από τους ασθενείς μας δεν χρειάστηκε μεταγενέστερη χειρουργική επέμβαση, ενώ ένας ασθενής πέθανε.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ: Παρόλο που τα χειρουργικά ογκολογικά παιδιατρικά περιστατικά είναι δύσκολο να αντιμετωπιστούν λόγω της έλλειψης τεκμηριωμένων πρωτοκόλλων, οι αλγόριθμοι μπορούν να βοηθήσουν και να κατευθύνουν τους γιατρούς στην ασφαλή και αποτελεσματική διαχείριση ακόμη και σε σπάνιους όγκους.